

V e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 46.88.74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn. v.Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker, tel.01736-6577

Verschijnt 12 x per jaar

1 juni 1988

DE H A R M O N I S C H E M E N S

Zo, goedenavond vrienden,

Ja, u weet het, we zijn niet alwetend of onfeilbaar, we vinden het erg prettig als u zelf nadenkt. Het is wel niet meer zo erg gebruikelijk in deze tijd, maar probeert u het!

Het onderwerp hebt u ook al gehoord: de Harmonische Mens.

En nu van te voren een waarschuwing. Vraagt u me niet: waar kan ik een harmonisch mens vinden? Het antwoord zal ongetwijfeld luiden: kijk in uw omgeving, maar de kans is groot dat hij net met de muziek mee is!

Wat een harmonisch mens eigenlijk is?

Een mens bestaat uit nogal wat verschillende delen. Je hebt de ... ziel, je hebt de geest. In die geest heb je weer bepaalde bewustzijnswaarden; dan heb je de incarnatie; denkvermogen, daar zit ook weer allerhand mogelijkheden tot harmonie en disharmonie in; en dan hebben we nog een keer een lichaam erbij, en dat is meestal ook met zich zelf (zo nu en dan) in strijd. Dus als je het zo bekijkt dan gaat het er eigenlijk om om alle dingen een beetje samen te vatten.

Bepaalde dingen kun je toch wel een beetje bekijken.

We weten b.v., ik neem tenminste aan dat u dat ook weet, dat er een zgn. bio-ritme is. Een bio-ritme, dat wil gewoon zeggen dat u reageert, in feite, op de maan-omloop. Dat u dus op een bepaalde tijd bijzonder goed denkt, op andere tijden onrustig bent en lichamenlijk veel aan kunt, en dat u daartussen een paar dode punten hebt.

Wanneer je weet hoe zo'n ritme loopt, ja, dan kun je daar een beetje rekening mee houden. Dat betekent dat je veel minder conflicten en problemen krijgt, en ook veel minder met jezelf in de knoop zit. Dan ga je dus al de goede kant uit. Maar er zijn nog veel meer ritme die ons beheersen. Zo blijkt b.v. dat heel veel mensen sterk vatbaar zijn voor het 3-jaars- en het 7-jaars ritme van de zon. Wanneer er een periode is met zonnevlekken, dan moet u maar eens opletten, dan beginnen een groot

aantal mensen zich irrationeel te gedragen. En die zijn dan zo boos op zichzelf daarover, dat ze een ander op z'n donder slaan! Dat laatste is bij mensen gebruikelijk, zoals u weet: als je niet tevreden bent over jezelf zoek je iemand aan wie je het wijten kunt, en die bestraf je dan voor hetgeen je zelf had moeten doen!

Goed. Wanneer we deze ritmen een klein beetje samenvatten, dan kunnen we zeggen: de doorsnee-mens heeft een ritme waarin per 7 jaar een variant voorkomt. Dus dan sluit de fase zich af, en ze begint a.h.w. opnieuw. Zou je die uit willen zetten, ja, dan ziet 't er uit als een aan de top héél licht getrapte sinusoïde. Zolang er opgang is, moeten we rekenen met meer energie dan normaal. Op 't ogenblik dat we dan bovendien een versterking krijgen van het bio-ritme, kunnen we voor een ogenblik enorm veel verrichten, goed doen zelfs, in betrekkelijk weinig tijd.

Gaat de zaak naar beneden toe, dan krijgen we een vermindering van energie, het bio-ritme kan dat tijdelijk opschorten, en kan het tijdelijk verdiepen. Diepte-punten komen in deze periode het meeste voor. Zodat je dan opeens ogenblikken hebt dat NIETS meer schijnt te gaan.

Met je denken is het ook al zo. Het denken wordt eveneens, dank zij allerhand glandulaire veranderingen die daar ook een beetje op reageren, mede beïnvloed door het maan-ritme. We kunnen zeggen dat je per maand - maanmaand, dus 28 dagen ongeveer - ongeveer 3 hoogtepunten hebt.

Dat laatste is zonderling: je hebt nl. 2 toppen, dat is normaal, maar wanneer er een diepte-punt komt, een dal dus tussen die 2 hoogte-punten, en we komen helemaal op dat diepte-punt, dan komen we tot stilstand, dat is het eigenaardige. Dan blijkt dat het wegvallen van allerhand invloeden o.a. de geheugenfunctie positief beïnvloedt, en daarnaast heel vaak het redeneringsvermogen. Maar ja, dan moet je natuurlijk goed kunnen redeneren, anders helpt het ook niet!

De geest heeft weer een eigen ritme, en dat kun je niet in jaren uitzetten. Dat is erg jammer, het zou veel mooier zijn als je dat ook in de tijd kon uitstippelen met redelijk vaste waarden. De geest nl. heeft perioden dat ze zeer sterk met het ego in contact is, vooral tijdens de rust van het lichaam. Dan worden de onbewuste factoren aanmerkelijk versterkt.

Die onbewuste factoren kunnen dan op aarde b.v. zich manifesteren als een obsessie, een manisch gedrag of iets dergelijks, maar aan de andere kant kunnen ze ook een soort sereniteit veroorzaken, waardoor je veel meer tegen allerhand schokken bestand bent. Hier is bepalend wat het harmonisch tekort is van het geestelijk ik.

Laten we het eenvoudigheidshalve uitzetten als een soort grote cirkel, een taart. Dan zeggen we: nou, als dat helemaal afgerond is hebben we een harmonische geest. Maar er zijn een aantal punten waarop we geen ervaring of onjuiste ervaring hebben opgedaan, er zijn een aantal punten uit. Wanneer nu dat hele geval draaiend wordt voorgesteld, dan weten we al vanzelf wat er gebeurt, niet waar? Hier zit dat ding, draait heerlijk langs die rondte, komt aan die uitsparing, hé, daar loopt het even vast, het wringt even, en dan draait hij weer verder.

U kunt dergelijke dingen b.v. wel zien bij bepaalde klokken: als het rad één wenteling heeft gedraaid, komt het aan een verdiepinkje, daardoor wordt het slagwerk losgezet. Dat vind je in oude torenklokken nog wel.

In ieder geval hebben we hier dus ook weer te maken met punten waar disharmonie van ervaring resulteren kan in disharmonie op stoffelijk terrein. Onvrede, ontevredenheid, onbestemde angsten, onbestemde drijfveren. En, ja, dat wordt dan weer geënt in het denken. Het denken verwerpt een gedeelte daarvan, het lichaam neemt een ander deel ervan over, en het denken kan het er niet mee eens zijn, maar kan er zich niet aan onttrekken: er ontstaat wederom een aardige warboel.

En als dat nou alles was! Ja, u zit te denken: komt er nòg meer?? Ja hoor! De ellende is nog niet afgelopen! Ik zit trouwens aan het begin van mijn inleiding, dus maakt u maar rustig een vat op, of wat!

Kijk, we hebben kosmisch ook bepaalde krachten. Wij hebben dan de gewoonte om die uit te drukken als 'stralen', en dan hebben we er maar een kleuruiding aan gegeven: een gele straal, rode straal, blauwe straal, en de varianten daarvan. Er zijn inderdaad kosmische invloeden, die voor een deel zelfs bepaald worden door de materiële samenhang van het melkwegstelsel waartoe u behoort.

Stralingsversterkingen en stralingsverzwakkingen. Ze zijn eig. zeer miniem, net als de zwaartekrachtverschuivingen die door de omloop van planeten veroorzaakt worden, en je zoudt zeggen: kan me dat wat doen? Ja. Op zo'n ogenblik ben je mentaal en vaak vooral in het onbewuste bijzonder vatbaar voor invloeden.

Is het rood, dan zeggen we; ja, allemaal te maken met stoffelijke zaken, met lichamelijkheid, met hartstocht en al die dingen meer. Hebben we geel licht, dan hebben we het gevoel van enorme vitaliteit, maar wat we er mee doen is niet gedefinieerd. Hebben we wit licht, dan worden we ontzettend sterk geconfronteerd met tegenstellingen. Dan moeten we zelf een evenwicht zoeken. Dat laatste is het moeilijkste. Hebben we te maken met blauw licht, dan rusten de emoties, en kunnen we helder denken, maar alleen in het menselijk systeem natuurlijk. En u weet het, een mens denkt altijd in termen van tegenstellingen.

Goed. Die invloeden die hebben dus ook weer een uitwerking op de mensen, en op de mensheid als geheel. Want op die stralingen reageert alles. Dus van het pantoffeldiertje in de druppel water, bij wijze van spreken, tot de olifant toe, en de mens staat er tussen in, met de andere zoogdieren. Had ik dat mogen zeggen? Nou ja, goed, 't is toch eigenlijk waar....!
In ieder geval, ook hier weer zitten we met invloeden die disharmonie kunnen veroorzaken.

En dan hebben we bovendien nog geestelijke invloeden. We spreken dan vaak over de Stralen en de Heer der Stralen. En in deze gevallen gaat het om een bepaalde invloed die ons tijdens ons leven eig. blijft vergezellen. Je zou kunnen zeggen: het is een geestelijke geneigdheid, die invloed heeft op de mentale processen, en indirect vaak ook op het lichamenlijk welbevinden.

Die stralen zijn niet altijd even sterk. Ze variëren en hun fluctuatie is gemiddeld ongeveer 7 per jaar. Dus reken het maar uit dat is wat meer dan een maand. Wanneer uw Straal aan bod is, dan reageert u, volgens de waarde van die Straal, veel scherper. Zijn er dan tegengestelde werkingen, van kosmische aard, maaninvloeden of wat anders, ja, dan zit u ook weer in moeilijkheden.

Ik denk dat een groot gedeelte van uw moeilijkheden eig. niet eens te maken heeft met die stralingen, en met al die ritmen. Ze zijn er, maar we laten ons er door domineren.

Wanneer we op aarde zijn, worden we zo sterk gestuurd door onstandigheden, dat het soms moeilijk is om je zelf nog bij te brengen dat je een vrije wil zou hebben. Wil tot vrijen wel, tot een bepaalde leeftijd meestal, maar de vrije wil? Nee, van jongs af aan weet je: dat is maar erg dubieus.

We moeten dus beginnen, willen we harmonisch zijn als mens, met onszelf lichamelijk, met alle gebreken en alle voordelen erbij, te accepteren zoals we zijn. Dat is gewoon ons werkmateriaal. Als je in een lelijke eend zit en je zit voortdurend maar te kanken dat het geen jaguar is, dan ga je een verkeerde rijstijl ontwikkelen en kan dat arme kleine voertuig op een gegeven ogenblik als total loss worden afgeschreven. Dat is hetzelfde met u. In de eerste plaats, weet waar je lichamelijke normen liggen. Dat is erg belangrijk.

In de tweede plaats: overdenk alle dingen, maar probeer niet de wereld aansprakelijk te stellen of de wereld te regeren; dus de wereld te zeggen wat zij moet doen. Probeer gewoon een ieder zichzelf te laten zijn zo goed je kunt. Hierdoor zul je weer veel conflicten vermijden, en gelijktijdig zuiverder gaan begrijpen wat zich in die wereld, en in de denkwereld ook, om je heen allemaal afspeelt. Het resultaat is dat je rustiger, dat je evenwichtiger bent.

Een evenwichtig mens nu, kan gemakkelijker tot een diepe rust komen. En u weet allemaal: we hebben verschillende slaaptoestanden. Een ervan is registreerbaar; dan kom je eig. alweer een beetje aan de oppervlakte van de slaap, dat is dan de droomperiode. Elk mens heeft droomperiodes, een paar keer per nacht. Maar als je erg evenwichtig bent, dan wordt de diepe slaap aanmerkelijk beter. In de diepe slaap nu, is het contact met de eigen geest over het algemeen intenser. Het resultaat is, dat er een betere uitwisseling bestaat tussen stof en geest, en dat daardoor bepaalde lasten, die in het onbewuste zijn opgeslagen, gedeeltelijk worden weggeveegd, gedeeltelijk in belangrijkheid worden teruggezet.

Dus alleen al probeer om evenwichtig te zijn, je niet van je stuk te laten brengen, dat helpt je al een eind in de goede richting. Simpele regels ervoor: wat u zelf niet kunt verhelpen of bepalen, gaat u niet aan. Datgene wat ik bij een ander constateer, gaat me alleen aan wanneer ik er iets aan kan doen. Alle stellingen van anderen zijn aardig om te overwegen, maar ik ben degene die uit moet maken wat ik ermee kan doen. (Dat geldt ook voor de lezing van deze avond).

Dan, als je bepaalde elementen hebt, die in je leven steeds weer opduiken; dat kan een angst zijn, het kunnen bepaalde dromen zijn, dan is de kans groot dat zoiets te wijten is aan b.v. een vorige incarnatie, of aan een bepaalde binding die je op niet-stoffelijk vlak, dat kan van astraal af lopen, hebt gekregen. Dergelijke dingen moeten we eerst onder ogen zien. De erkenning van de feiten is veel belangrijker dan een mooie voorstelling van je zelf maken, of alles aan ieder ander wijten.

Probeer dus alles te zien in relatie tot jezelf. Dat lijkt erg egocentrisch, dat weet ik wel. Maar altruïsme kan alleen daar bestaan, waar het centrum ervan, het ego, tot rust is gekomen. Pas dan is de projectie naar buiten mogelijk, zonder dat niet. Alles wat je dan doet is alleen maar je eigen egocentrisch ik-beeld a.h.w. aan de wereld opleggen. En daar kom je niet verder mee.

Dan hebben we te maken met de geestelijke invloeden. En dan weet ik wel dat er een heleboel mensen zijn die zeggen:

ja, maar tot welke straal behoort ik?? (het medium laat een beetje overdrijving zien), nou, als u het op die manier vraagt, waarop ik 't zeg: tot de 'laser-stralen' waarschijnlijk! Oh, pardon 'leser'! Nou ja, goed!

U hebt gewoon een bepaalde belangstelling. Sommige dingen vallen u op, andere dingen gaan aan u voorbij. U weet wel dat ze er zijn, maar ze beroeren u niet. Kijk naar die dingen die voor u 't meest belangrijk zijn altijd weer, en u ziet vanzelf tot welke straal u behoort, d.w.z.: wat de hoofdzaak van uw eigen ontwikkelingsgang is.

Onthoudt dan: heb ik een derg. invloed in mijn leven geconstateerd, dan moet ik mij afvragen: hoe kan ik daar zo veel mogelijk positief mee werken. Ja, positief is ook een rotwoord. Sommige mensen zijn zo negatief dat het weer positief gaat werken.

Positief wil in dit geval zeggen: dat ik me er niet over beklaag, en niet zeg: het had anders moeten zijn, maar dat ik me afvraag: wat kan ik ermee doen?

Gaat u dat proberen, dan zult u zien, dat u in een zeker ritme komt, dat het opeens gaat, dat je alles kunt doen.

Wanneer het dan even niet gaat, zeg dan niet: o, jongens, nou gaat het niet meer. Maar vraag je af: wat kan ik anders doen? Met welke andere dingen kan ik werken? Vandaag is mijn lichaam aan de beurt, morgen zijn m'n hersens aan de beurt, overmorgen misschien m'n geest!

Werk steeds met datgene waarvan je voelt dat het op dit ogenblik bij je past. Probeer geen vaste regels te hanteren, dat kun je over het algemeen niet, zover het je eigen innerlijk en je eigen ontwikkeling betreft. Wanneer je ook dit gaat doen, dan heb je weer een strijdelement weggehaald. En je hebt vooral belet dat je denken alles gaat zien als tegenstelling tot het ik. Wanneer je alles gaat zien als een functie van het ik gaat het al veel beter, en heb je veel minder moeite met het leven.

In het leven komen allerhand dingen voor. Als je als mens op aarde bent: vandaag heb je kiespijn, morgen staat er iemand op je tenen, en overmorgen win je de 100.000 en krijg je een halve beroerte. Dus wat dat betreft moet u naar zo denken: we hebben de gekste opvattingen. Hebt u b.v. gehoord dat ze in Engeland overwegen om een nieuwe maatregel te nemen voor de ouden van dagen? Ja? Die mogen binnenkort ook bij rood licht oversteken! En over 3 jaar moeten ze! Ja, dat is een variant op Thatcherisme!

Dat is nou even een grap ertussendoor. Maar om weer serieus te worden: denk nou eens even na! Wat ik doe, dat is iets wat voor mij op dit moment belangrijk is. Niet iets wat morgen belangrijk zal zijn, of wat gister belangrijk geweest is. Elke dag bepaalt z'n eigen mogelijkheden, en elke dag probeer je die mogelijkheden zo goed mogelijk te gebruiken. Zeg niet: het is verkeerd uitgevallen. Natuurlijk, dat gebeurt wel eens een keer, maar zeg alleen tegen jezelf: ik heb het beste gedaan wat ik kon, en daar ben ik tevreden mee. Als je op die manier innerlijk tot rust komt, ben je al een aardig eind op weg naar de harmonische mens. Je krijgt als vanzelf meer waarde van de geest door en misschien heb je ook nog tijd over voor een meditatieje of zo. Of als u dat niet doet - u kunt beter iets anders - er zijn 100 andere concentratiemethoden te noemen.

Als u geconcentreerd bent op de hoogste kracht die u erkent, of dat nou de Mensheid is of God, doet niet ter zake, maar op een gehéél, probeert u dáár, net uitsluiting van al het andere, zich

een ogenblik mee bezig te houden. Hierdoor geeft u de kern, de ziel, de mogelijkheid om zowel de geest, als indirect de stof, te verzorgen met extra energie, zeg maar. Met 'verlichting' zeggen anderen, omdat ook het denken daardoor wordt beïnvloed.

Wanneer het denken geladen is met een kracht van zuiverheid, wanneer je gehele aanvaarding van het leven geworden is tot een accepteren van wat er bestaat, wanneer je niet meer bezig bent om de wereld te vertellen hoe ze zou moeten zijn, maar alleen bent wat je zelf voelt te moeten zijn, dan ontstaat iets wat ik inderdaad de harmonische mens zou willen noemen.

Het is een mens, die, net als elke andere mens z'n problemen heeft; alleen: de problemen overheersen hem niet. Het probleem is iets wat om een oplossing vraagt, dus: heeft hij de mogelijkheden daartoe, dan lost hij 't (probleem) op. Heeft hij die mogelijkheid niet, dan legt hij het (probleem) voorlopig opzij.

Een harmonische mens vraagt zich niet af: is iets aangenaam of onaangenaam. Sommige mensen hebben de neiging om als ambtenaren alles wat onaangenaam is in de archiefkast te douwen, maar je moet hem toch een keer openmaken, en dan krijg je alle ellende met elkaar, ineens!

Dus: aanvaard gewoon je problemen. Maar: ga verder! Vraag je af: hoe kan ik er iets goeds van maken? Als u naar het ziekenhuis moet, dan kunt u tegen u zelf zeggen: nou ja, dan kan ik in ieder geval eens een tijdje lekker uitrusten. Je kunt natuurlijk ook zeggen: wat gaat me dan allemaal gebeuren?! Maar daar kunt u niets aan veranderen, maar de nadruk leggen op dat uitrusten, ja, dat kunt u wel.

Maak jezelf een mens die voortdurend in vrede met z'n wereld leeft, behalve op die punten waar hij zelf, en zo direct mogelijk, kan ingrijpen. Wanneer je kunt grijpen, moet je het doen, niet omdat dat voor een ander goed is, maar omdat je anders jezelf tekort doet. Maak de dingen gewoon waar.

Zeg ook niet dat bepaalde dingen een straf van God zijn. Er zijn zelfs mensen die zeggen: dat zedenverval is zó groot, dat God aids op aarde heeft gezet! Vergeet u 't maar, dat was alleen een onvoorzichtigheid in een laboratorium, en daardoor ontstond een besmetting, die na een aantal jaren plotseling tot uiting kwam o.a. in de hippie-gemeenschap in Californië. Zo is het toch?

Dus, zeg die dingen niet. Zeg niet: 'God doet dit' of 'God doet dit niet'. Zeg: wat kan ik zijn, wat kan ik doen, dat maak ik waar, en de dingen waar ik niets aan kan doen, die aanvaard ik voorlopig maar. Ik zeg niet dat ik er vrede mee zal hebben, maar op dit ogenblik beroeren ze me niet, want ik kan er niets aan doen.

De werkelijk harmonische mens is natuurlijk volgens bepaalde inwijdingsleren nog veel meer. Daar zegt men: de werkelijk harmonische mens is hij, die in meerdere werelden gelijktijdig leeft en zich daarvan bewust is, die de krachten beheerst van de werelden waarin hij zich beweegt, en daardoor, als 'meester' over die werelden, in staat is elk van die werelden te dienen, opdat ze 'schoner' wordt.

Ja, als je dat zo zegt, dan denk je: nou ja, een straatveger maakt in ieder geval een klein begin ermee, maar het is toch werkelijk te ver gegrepen voor een gewoon mens. In twee werelden tegelijk leven is al lastig genoeg. En als je dat eenmaal meester bent, dan ontdek je dat je tegenstellingen en je problemen twee keer zo groot worden, en dat je je denken veel meer moet vereenvou-

digen dan een ander zou doen, om te komen tot een hanteerbaarheid van die twee werelden waar je mee bezig bent.

Dus zeg maar niet: o, als ik eens in twee werelden tegelijk kon leven....

Ik wil geen onjuiste dreigementen uiten, en zeggen dat u dan in de geest ook belasting moet betalen, maar.... 't is moeilijk. Iemand die daar een scholing in heeft, die er een heel leven aan gewijd heeft, ja, die kan dat bereiken, maar u zit hier, gewoon, en u heeft uw eigen problemen, en uw eigen zorgen.

Dan moet u niet zeggen: ik heb een 'geloof' nodig. Nee, u heeft geen geloof nodig, u hebt nl. een geloof.

De meeste mensen kunnen in de maatschappij alleen leven als ze in dingen geloven die onbewijsbaar zijn, en die zelfs in sommige gevallen aantoonbaar onjuist zijn. Zo zijn er heel veel mensen die vechten zich dood voor de 'democratie' en toch kun je aantonen dat een 'democratie' geen werkelijke democratie is, maar in feite een regentenregering, die zichzelf laat verkiezen, door degenen die denken dat ze democraten zijn, om zo te komen tot de beheersing van het geheel van een gemeenschap die in de veronderstelling verkeert dat ze vrij is, omdat ze er zelf voor gekozen heeft. Ja, het is zo! En zo zou ik 1000-en-1 van die verschillende illusies kunnen opnoemen.

't Gaat er niet om wat je gelooft, heus niet. 't Gaat er wel om dat je trouw bent aan je innerlijk beeld van juistheid. Dat innerlijk beeld van juistheid, dat brengt elke keer de noodzaak om wéér anders te reageren. Je kunt niet terugvallen op een vaste regel, een vaste leer, een vaste waarheid. De waarheid is flexibel, om niet te zeggen: soms amorf. Maar door elke keer, elke dag opnieuw, elk ogenblik a.h.w. opnieuw, te aanvaarden wie en wat je bent, met alle dingen die in je bestaan, goed en kwaad, en elke keer weer tegen je zelf te zeggen: daar maak ik nou het beste van, dan bereik je de innerlijke rust.

En waar je de innerlijke rust hebt, daar kun je het innerlijk licht, de innerlijke kracht bereiken; meditatie, gebed en dergelijke. Daarnaast krijg je in de slaaptoestand een verandering van het alpha-bèta-ritme van de slaapdiepte; het resultaat is dat er momenten komen waarop je met je werkelijke persoonlijkheid in een bijna volledig contact bent. Dan kun je niet de tekorten die bestaan in de geest - u weet wel, dat stuk taart dat eruit was - die kun je niet onmiddellijk aanvullen. Maar je weet nu wat belangrijk is, geestelijk. En elke keer wanneer je een ervaring opdoet, menselijk gezien goed of kwaad, aangenaam of onaangenaam, die daaraan beantwoord, dan ontstaat er in jou een gevoel van bevrediging. Daarmee kun je dan weer prettiger en harmonischer leven.

Het is waanzin om te zeggen dat de mensheid harmonisch kan zijn. De mensheid bestaat uit zeer veel tegengestelde typen. Verschillende manieren van denken, van reageren, andere instinctwaarden, andere onderbewustzijnswaarden, andere geestelijke invloeden. Die kun je niet allenaal over één kam scheren. Die kun je niet normeren, maken tot een standaard-mens die volledig vredig is. Je kunt hem hoogstens tot een volledig onnadenkende onmens maken op die manier, maar verder gaat het niet.

Het gaat er niet om dat de mensheid harmonisch is. Het gaat er om dat u zo goed mogelijk harmonisch bent met die delen van de mensheid en wereld waarmee u te maken hebt. Dat is het belangrijke punt. U zult ontdekken dat daardoor in de mensheid zich bepaalde vormen van harmonie gaan ontwikkelen die eveneens van groot belang

kunnen zijn voor de geestelijke ontwikkeling van het menselijk ras als geheel en de verbetering van incarnatiemogelijkheden voor diegenen die in de geest nog staan te trappelen.

Dat zijn er overigens niet veel meer, hoor! Nee, jullie sturen ze wel in drommen weer naar ons toe, op het ogenblik, maar aan de andere kant..., nou ja, zelfs het dierenrijk heeft zich op aarde al als mens gemanifesteerd. Ik heb iemand zelfs horen zeggen dat er al een vlo als mens geïncarneerd is, naar een dergelijke spring-in-het-veld ben ik nog niet tegengekomen.

Denk niet dat je de wereld kunt veranderen. Denk niet dat jij in of voor die wereld belangrijk bent. Besef dat de belangrijkheid die bestaat in jezelf ligt en direct met jezelf te maken heeft, en dat al het andere in feite alleen maar een verwijdering is van de werkelijkheid.

En als je dan eindelijk zover komt dat je gaat geloven dat je één geheel bent, dat je één werkelijke mens bent, wanneer je steeds weer ziet dat alles positief is, hoe dan ook, dan ben je niet ineens een mens die alleen maar positieve woorden spreekt, integendeel, uit angst dat een ander je voor gek houdt zul je heel wat negatieve dingen zeggen, maar je voelt de kracht in je. Je voelt a.h.w. hoe dat licht in je en om je heen, zich uitbreidt; het is alsof je het gevoel krijgt dat er aan je aura een gouden randje zit; dan heb je het gevoel dat je die kracht ook kunt delen met anderen, op het ogenblik dat het nodig is. En dáár gaat het om.

De harmonische mens is iemand die niet geïsoleerd is, maar zichzelf ziet als een functie van de eeuwigheid, in elk moment van de tijd, en altijd weer op grond van z'n eigen inhoud en geaardheid.

En daar zou ik het bij willen laten als inleiding. Ik heb aardig wat stof aangedragen, zoals u weet. Als u er vragen over hebt: het is misschien prettiger als u ze op schrift stelt. Het is heel gek, de meeste mensen schrijven veel korter dan ze praten. Als dat niet mogelijk is, of het kan niet, nou ja, dan zien we dat na de pauze wel. Maar ik zou u wel willen raden, probeer, althans vanavond, ook een beetje harmonisch te zijn en breng de dingen naar voren die voor ú belangrijk zijn. En niet alleen dingen waarvan u denkt dat anderen ervan onder de indruk raken. Dat gebeurt ook nogal eens. Ja, neem me niet kwalijk, hoor. U niet! U niet! Dat was een andere bijeenkomst.

Beste vrienden, u gaat pauzeren, u kunt het zitvlees enige ontspanning geven, u kunt uw hersenen eens rond laten draaien, en u kunt eens kijken of er misschien in alles wat ik gezegd heb iets zit, wat voor ú belangrijk is. Ik kan u niet uw straal gaan noemen, uw ritme, maar ik kan u misschien een enkele tip geven hoe u daar gemakkelijker achter komt. Ik kan u niet tot een harmonisch mens maken, maar u kunt wel vragen waarom bepaalde dingen zo disharmonisch zijn. Dat zal ik proberen duidelijk te maken.

Ten laatste: kom alsjeblieft niet met uw persoonlijke problemen en uw persoonlijke dromen aan. Wanneer ik ze slechts algemeen mag beantwoorden, en dat is het geval, dan komt er alleen maar iets uit wat voor u niet erg bevredigend, en soms voor anderen tamelijk onbelangrijk of onduidelijk is. En daarmee heb ik natuurlijk wel wat vragen van de baan gevoegd. Maar ik hoop dat er desalniettemin genoeg overblijven om het tweede deel van deze avond tot het werkelijk belangrijke deel van de bijeenkomst te maken.

Ik dank u voor uw aandacht zover.

Tot straks.

V R A G E N

- Vrienden, nu wordt het interessant, want u komt aan de beurt. Laten we maar beginnen met wat schriftelijk is binnengekomen.
- x Hoe kun je voorkomen dat empathische openheid voor anderen disharmonische waarden in je wekt?
- Empatie is in feite gevoelsoverdracht. Een gevoelsoverdracht zal voor een harmonisch mens betekenen: de behoefte tot compenseren. Die compensatie kan alleen van jezelf uitgaan. Wanneer je dus wilt voorkomen dat er negatieve inwerkingen zijn, vraag je dan af wat je kunt doen om die gevoelswaarde te veranderen, en doe het!
- x Staat de vrouwelijke (menstruatie) cyclus haaks op de ritmen die u noemde (maancyclus e.d.)?
- De vrouwelijke cyclus is over het algemeen mede maan-bepaald. D.w.z. dat ze ook ongeveer een 28-daags ritme heeft. Dat kan voor de verschillende vrouwen wel iets verschillen, maar als norm kun je het aannemen. Je zou dan kunnen zeggen, dat kort voor en kort na de cyclus over het algemeen bij de vrouw wat dieptepunten liggen, en dat emotionele stoornissen in die perioden de sterkste invloed hebben, dat is wel waar.
- Aan de andere kant kun je niet zeggen dat ze haaks staan op alle andere ritmen. Neem me niet kwalijk, ik heb onder meer een 7-jaars zonneritme genoemd. En als u dat er ook al bij wilt halen, zeg, eens in de 7 jaar voor een vrouw, lijkt me... Nou ja, het kan tegenwoordig. Laten we er niet verder overpraten.
- x Kunt u tips geven om achter de straal te komen waartoe je behoort?
- Ik kan enkele tips geven, ja. In de eerste plaats: denkt u vanuit uw gevoel, dan zult u over het algemeen een rood-factor of zelfs een rode straal als belangrijk zien. Wordt u sterk beïnvloed door uw omgeving, en bent u vooral zeer sterk vreudig wanneer er b.v. zon is e.d., de kans is groot dat u een gele straal of gouden straal hebt. Wanneer u perioden hebt dat u werkelijk diep in uzelf allerlei dingen beleeft, is de kans dat u in de blauwe straal of zelfs de purperen of violette straal zit, erg groot. Voelt u dat u alles redelijk moet verklaren: de blauwe straal is het meest waarschijnlijk.
- Het is niet zo dat al deze gegevens altijd voor 100% juist zullen zijn, maar het wil wel zeggen dat u een benadering krijgt, die toch voor 73 tot 77% juist is, en u kunt dan dus aannemen dat u met grote waarschijnlijkheid tot deze stralen behoort. Bent u iemand die ontzettend gelovig is, ook ten aanzien van anderen, soms zelfs goedgegelovig, denkt u dan een beetje aan een groene straal.
- x Door de sociale uitkeringen van tegenwoordig is het mogelijk het spanningsveld in de maatschappij te ontlopen. Deels werkt dit ontspannend en bevordert de persoonlijke mogelijkheden tot harmonischer zijn. Anderzijds geeft dit een ontevreden gevoel: dat je alleen als 'kijker' in je omgeving staat. Wat kun je je afvragen om hier meer mee in evenwicht te komen?
- Dat is heel eenvoudig. Als je niet tegen betaling aan het werk kunt, probeer werk te vinden zonder betaling, in overeenstemming met je kwaliteiten en je eigenschappen, en bij voorkeur ten voordele van anderen, en dan zonder dat je daarvoor dankbaarheid verwacht. Dat is de beste oplossing.
- x Kan het zijn dat ook van televisie bepaalde invloeden uit kunnen gaan of dat dit medium op een bepaalde manier gebruikt kan

worden? (Ik bedoel natuurlijk niet puur de inhoud van de programma's)?

- Over het algemeen kunnen we zeggen dat televisie voor driekwart suggestief en voor een-kwart versuffend werkt. Daaruit kunt u al afleiden dat we hier niet te maken hebben met iets wat bijzonder geestelijk of anderszins is. Het is doodgewoon een stimulans voor de fantasie en een beïnvloeding van bepaalde mentale processen.

Daarnaast kan worden gesteld dat de straling die een beeldbuis geeft - die is niet groot - soms, maar niet altijd, de energie, de levensenergie dus, kan verzwakken. N.a.w.: mensen die beeldbuisverslaafd zijn, u weet wel, testbeeldkijkers en zo, die zullen over het algemeen door hun bezigheid nog minder energie krijgen, totdat ze uiteindelijk de energie niet meer vinden om de knop op 'aan' te zetten, en dan komen ze weer bij.

- x Men vecht en sterft overal voor deze of gene zaak. (Het vaderland, grondbezit, have en goed, geloof...). Is dit niet altijd dwaas? Wanneer is iets werkelijk belangrijk genoeg om er voor te sterven? Kan men soms beter dood zijn dan slaaf?

- Dat ligt eraan bij wie u slaaf bent en hoe u zelf tegenover het slaafzijn staat, natuurlijk, wat dat laatste betreft. Maar ik geloof dat je het zó moet uitdrukken: op het ogenblik dat ik het gevoel heb dat ik door te aanvaarden wat bestaat, anderen en mijzelf in een positie breng die niet aanvaardbaar is, móét ik mij ertegen verzetten. Maar ik moet mij ertegen verzetten zonder anderen te willen schaden en ik moet me alleen verzetten tegen toestanden en niet tegen personen.

- x Zijn opstandigheid en onverdraagzaamheid altijd een vorm van disharmonie? Is liefde altijd het enig juiste antwoord? (Mevr. Besant heeft een dergelijke uitspraak gedaan).

- Liefde is natuurlijk een schitterende oplossing, wanneer je haar op geestelijke wijze benadert. Stoffelijk gezien, brengt ze over het algemeen, zoals een vriend van mij dit uitdrukte, een tijdelijke wapenstilstand in de oorlog tussen de sexen.

Verdraagzaamheid is goed, zolang zij is: het tolereren van het anders zijn van anderen. Ze wordt verkeerd zodra ze is: ik moet het maar over mij heen laten gaan. En zo zou je dat over heel veel dingen kunnen zeggen.

In de praktijk komt het hierop neer: je hebt het recht om jezelf te zijn. Ja, de plicht om jezelf te zijn, maar je bent tevens verplicht van jezelf het beste te maken, volgens de kwaliteiten en de mogelijkheden die je bezit. Zolang je daaraan beantwoord is de daaruit voortkomende strijd of onverdraagzaamheid of wat dan ook, acceptabel, zolang zij niet ontaard in een wraakzucht of een schuld geven aan al datgeen wat buiten je bestaat. Je kunt dus weer situaties bestrijden, maar je moet geen mensen bestrijden.

- x 'Bestrijden' is in het algemeen niet de beste methode (men wil dan zelf nog wat); liefde, aanvaarden zonder wrok e.d. is natuurlijk mooier. Kerken kan men ontwijken, maar de staat plus de maatschappij (die alom onderwerping eist) niet. Is enige actieve bestrijding daarom niet noodzakelijk?

- Er zijn heel veel methoden te bedenken waardoor u instellingen die u minder aangenaam zijn, kunt bestrijden, zonder dat u daarbij positief strijd voert. Er is een negatieve bestrijdingsmogelijkheid. B.v.: neen al uw geld van de bank, en doe er zelf wat mee. Ga er desnoods eens een avond gezellig mee uit. Op dat moment ontnemt u de bank haar manipulatiemogelijkheden, en daardoor brengt u het hele financieringssysteem, dat voor een deel van de euvelen in deze maatschappij helaas aansprakelijk moet worden gesteld,

a.h.w. zijn mogelijkheden weg.

Een ander voorbeeld: wanneer u ontdekt dat de staat teveel van u eist, vraag u af of u niet iets anders kan zijn of doen, waarbij de staat nog niet aan die eisen heeft gedacht. U verzetten tegen een systeem heeft alleen dan zin, wanneer u iets beters hebt. Maar in het algemeen zult u in de samenleving zoals die nu bestaat, niets beters kunnen presenteren. 't Is nl. gewoon zo, je kunt het profiteren van de staat natuurlijk aanmoedigen, maar dat betekent gelijktijdig dat je de vrijheid, die de staat de burger kan geven aanmerkelijk beperkt.

Je kunt zeggen: ik wil voor de gehele gemeenschap alles hetzelfde hebben, maar dan neemt u wel alle werklust weg, u neemt de inventiviteit van de mens weg, en u eindigt met een aantal luilakken, geregeerd door bureaucraten. Realiseer u dat. Maar binnen die maatschappij kunt u kiezen voor de wegen die voor u open staan, en die met uw wezen en denken toch in overeenstemming blijken.

Handel positief, maar wanneer u vindt: de staat of de maatschappij is niet positief op dat terrein, onttrek u zoveel mogelijk aan haar gezag. Verzet u er echter niet openlijk tegen. Want elke strijd tegen gezag, staat etc. blijkt te resulteren in een omwenteling, waarbij degenen die zich verzetten, zich uiteindelijk schuldig maken aan dezelfde onderdrukking die ze eens hebben willen bestrijden. En ik geloof dat je dat moet voorkomen.

Hol de zaak desnoods uit, maar probeer nooit ze door jezelf of je eigen denken en systeem te vervangen.

x Moet het laatste leven er wel persé een van harmonie zijn? Indien men in vorige levens al verlichtingservaringen heeft gehad, kan men dan niet ook als b.v. prostituee eindigen, of in een kliniek, als alleen dergelijke ervaringen nog ontbraken? En kan men het rad ook niet bij een matige harmonie en matig bewustzijnsniveau beëindigen?

- Bij een matig bewustzijnsniveau haal je over het algemeen geen hiernamaals waaruit geen reïncarnatie meer mogelijk is. Er is werkelijk een zeer behoorlijk bewustzijn voor nodig om die incarnatienoodzaak op te heffen.

Aan de andere kant: ik voel niet zoveel voor een horizontaal beroep en ik hoop dus nooit op aarde terug te komen om dat uit te oefenen, maar het is mogelijk dat het voor sommige mensen zeer positief is. Het hoeft niet negatief te zijn.

En in een kliniek werken, ja, of in een kliniek liggen, kan een positieve betekenis hebben. De vraag is alleen maar: wat maakt u er zelf van? Dan kan het bewustzijnswaarden aandragen, waardoor je zegt: ja, dit is misschien het laatste leven dat ik nog als mens op aarde terugkeer. Dus: meer kan ik daar ook niet op zeggen.

x In de psychiatrie wordt altijd geadviseerd: òf meer uitleven, òf meer controleren en je aanpassen aan, hetzij de norm van de maatschappij, of van de psychiater. Is dit een harmonische gang van zaken?

- Ja, neemt u me niet kwalijk, de psychiater is over het algemeen een methode om de fouten te behouden en gelijktijdig de aanpassing aan de uiterlijk maatschappelijke eisen te vergroten, sorry. Ik zou dit willen zeggen: beheersing is altijd belangrijk. Maar wanneer je beheerst bent, kun je je uitleven zonder door het uitleven beheerst te worden.

Daarom zou ik zeggen: een mate van zelfcontrole en zelfbeheersing is voor een mens die harmonisch wil zijn inderdaad noodzakelijk. Het betekent echter niet dat die persoon zich dan alles ontzegt, asceet wordt of iets dergelijks.

Het kan dan heel goed zijn dat zo iemand heus van het goede leven houdt en ervan geniet, maar dat hij niet afhankelijk is van deze zgn. goede factoren. Hij kan ook zonder, en hij zal wanneer er belangrijke dingen zijn, eenvoudig die uitleving voorlopig opzij zetten. Dat is de meest juiste benadering.

x Een zakenman met weinig tijd vroeg eens aan Krishnamurti: "wat raadt u mij aan"? Antwoord: "houdt uw lichaam schoon en wijs alle kennis radicaal af". Het laatste wordt hier niet geadviseerd; geldt dit in de laatste fase van onze bewustwording wel?

- Nee, dat geldt alleen in bepaalde omstandigheden. Kijk: een zakenman die zijn kennis en zijn bewustzijn vergroot, wordt zich bewust van de etisch vraagwaardige kanten van zijn beroepsuitoefening en zal daardoor en in zaken en als mens niet meer harmonisch zijn. Dientengevolge was het antwoord hier wel juist.

Wanneer we eerlijk zijn, dan moeten we zeggen: om werkelijk bewust te worden moet je weten, en pas wanneer je weet, kun je de onbelangrijke dingen van je weten gaan vergeten. Bewust zijn is erg belangrijk. Want je kunt alleen leven met die inhoud, geestelijk dan, waardoor de uitwisseling met anderen mogelijk is en gelijktijdig een begrip bereikbaar is. En begrip krijg je niet wanneer je iets niet weet.

Een boer heeft misschien weinig kennis in de zin van kennis-overdracht van deze moderne tijd, maar aan de andere kant heeft hij een zeer diepgaande kennis van de zaken die met zijn beroep samenhangen. Daardoor zal hij vele dingen begrijpen die aan de, wat kennis betreft, veel verder gevorderde professor misschien ontgaat. Dan is de boer op zijn terrein op dat ogenblik wijs. Die wijsheid kunnen we alleen verkrijgen wanneer we weten, want er zijn veel dingen waar de boer niets van weet, en waarover hij toch oordeelt.

We kunnen alleen oordelen over de dingen die we kunnen begrijpen, en daarom is bewustwording gebaseerd op kennis, wel degelijk, maar kennis die wordt ongezet in begrip. Waarbij 'begrip' de basiswaarde is voor een verdere uitwisseling met de wereld, en daardoor een vergroting van je eigen vermogen om anderen te begrijpen, en gelijktijdig het vermogen om jezelf beter begrijpelijk uit te drukken voor anderen.

x Goudkleur in de aura werd eens als noodzakelijk genoemd voor zgn. ingewijd-zijn. Is dit wel altijd zo?

Enkele zeer hoge krachten - de Here Maitreya, de Samata Kumara - kennen een overwegend groene aura (zonder goudkleur). Hoe kan dat?

- Dat is heel eenvoudig. Goud is de uitdrukking van de levenskracht of de vitaliteit, die een meester heeft. Vandaar dat u heiligen, niet alleen in het christelijk geloof maar ook elders, vaak uitgebeeld ziet met een gouden uitstraling, of soms zelfs wordt hun uitstraling aangegeven door hen helemaal te vergulden.

Wanneer groen de kleur is, dan is dat een geloofskleur.

D.w.z. het heeft te maken met mysteriën en geheimen, die niet rationeel vatbaar zijn. Maar dan zullen we zien dat daar omheen een lichte uitstraling is en die zal dan over het algemeen goudkleurig zijn, hoewel ik toegeef dat ze bij groen zeer langzaam in het goud overgaat en voor velen misschien eerder lichtgroen dan goudkleurig zal lijken.

x Is het wel nodig, of zinvol, zich zo in het wereldgebeuren te verdiepen (politiek, kranten e.d.) om zich harmonisch te voelen. Laotze sprak eens: "de wijze hoeft niet ver te gaan, om de wereld te kennen", waarschijnlijk hierbij doelend op het feit dat de buitenwereld een weerspiegeling van jezelf is, in feite jezelf is.

Misschien is zelfonderzoek alleen voldoende; het zou bovendien zeer tijdbesparend zijn.

- Ja, maar de meeste mensen onderzoeken liever de fouten van de wereld dan één van hun fouten toe te geven. En dat is dan wel niet van Lao-tze, maar Kungfu-tze zei eens: "beseft de plaats waarop je behoort, en leef de waarheid die je rond je erkent. Dit is de wijsheid waaruit de verheffing of het bewustzijn geboren wordt". En ik geloof dat hij volkomen gelijk had.

Het is natuurlijk heel aardig om te zeggen: we moeten alleen naar binnen toe gaan. Maar, neemt u me niet kwalijk: als het binnen in allemaal in orde is, en het is buiten een rotzooitje, dan zal het disharmonisch zijn, het zal elkaar bestrijden. Datgeen wat in ons is, moet ook dóór ons tot uiting worden gebracht, maar zo, dat we het ervaren als positief, zowel voor onszelf als voor anderen.

- x De overleden Nisargadatta (uit Bombay) lijkt perfecte harmonie bereikt te hebben, waarin alles beseft wordt als het oneindige Zelf: "ik ben noch het lichaam, noch het denken-voelen (de geest); niets kan mij uit deze vrede verstoren, noch rampen, noch martelingen". Is dit werkelijk waar, of was het pretentie?

- De man had een keer een ingegroeide nagel, en was, ongeacht zijn uitspraak, daar niet erg gelukkig mee. Met andere woorden, een deel hiervan is pretentie, natuurlijk. Het is het verabsoluteren van iets wat je benadert. Dat is alleen maar menselijk. Ik geloof dat ik daarmee uw vraag voldoende beantwoord heb.

- x Geldt ditzelfde dan ook voor Ramana Maharishi (ong. 1900 na Chr.) en voor Shankara (ong. 800 na Chr.)? Bij wie van deze drie is de zelfrealisatie het meest volledig?

- Als ik ze ooit tegenkom zal ik het ze vragen!

Ik durf daarover geen oordeel te vellen. Ik kan alleen dit zeggen: een mens die op aarde leeft en nog contact heeft met de wereld anders dan zuiver geestelijk, zal altijd een mate van onvolkomenheid, onvolmaaktheid, zelfs van een mogelijkheid tot vrezen, of begeren, in zich dragen. Dat is eigen aan het contact dat je met mensen, met de wereld hebt.

Ik geloof niet dat één van de Groten daaraan werkelijk en volledig ontkomen is. Ik wil u maar herinneren aan Jezus, die toch zeer heldhaftig was, laten we eerlijk zijn, en die ontzettend wijs was, maar die, toen het zover kwam dat hij aan het kruis moest, toch ook zei: "Heer, als het even kan, laat deze beker aan mij voorbij gaan".

En dat bewijst toch wel dat iemand die geestelijk buitengewoon hoog staat, toch op een gegeven ogenblik deze conflictsituatie kan kennen, en ze kan overwinnen, door te beseffen: "er zijn zaken die belangrijker zijn dan ik ben, omdat ik deel ben van het geheel. Niet mijn wil, maar Uw wil geschiedde".

- x Kan men het einddoel - Perfecte Harmonie en Bevrijding (van het rad) - ook bereiken zonder door de fase van helderziendheid, occulte gaven e.d. te zijn gegaan? Kan men deze fase overslaan?

- Ach, de een heeft er heel veel aandacht voor, en de ander niet. Er zijn mensen die zijn verkouden, en die merken het alleen niet. Slechts als een ander zegt: gunst, wat kuch je! zeggen ze: zeker iets in m'n keel. En anderen hebben alleen maar één druppel aan hun neus, en die zijn al bezig aan griep en longontsteking en de rest te denken. Het is de aandacht die je er aan geeft.

De kwaliteit, de mogelijkheid van het paranormale, zal altijd in een bepaald stadium voor de mens ontstaan. De enige vraag is: maak je hier gebruik van. En dat hangt sterk af van z'n doel, van z'n omstandigheden, z'n relatie met de wereld.

Mag ik een heel gek ding zeggen? We zitten hier aardig bij elkaar, en er zitten een paar mensen bij die zelfs denken: nou ja, het is wel aardig maar..... En toch is meer dan drie-kwart van de hier aanwezigen potentiéél paranormaal begaafd. Dat wil alleen maar zeggen dat de meesten er niets mee doen of er geen aandacht voor hebben en dat anderen daarin een bepaalde zelfbevestiging zoeken en dus alleen een bepaald aspect ervan herkennen.

Daarom zou ik zeggen, het is niet noodzakelijk dat je er gebruik van maakt, maar dat je het hebt, op een gegeven ogenblik bij een bepaalde bereiking, dat is onvermijdelijk, zoals het onvermijdelijk is dat, als je op aarde wilt leven, je ook adem moet halen.

x Kan men alles krijgen wat men wil indien men harmonisch is met het Zijn? Hoe kan men b.v. een groot aantal goede, korte relaties verkrijgen, plus geld voor een paar wereldreizen, als men geen baan heeft?

- Ik vind het een buitengewoon leuke vraag, omdat ze nl. zegt: wanneer ik dus harmonisch ben kan ik dan alles krijgen? Als u werkelijk harmonisch bent, dan vráágt u om niets. Want werkelijk harmonisch wil zeggen dat het onbelangrijk is.

En als u denkt: ja, een aantal goede korte relaties is erg belangrijk, dan zeg ik, nou ja, ik wens u er veel plezier mee, maar begrijp wel één ding, dat is een onvolkomenheid in uw wezen. Aanvaard hem, beleef hem, en probeer een ander er pret en plezier en goedheid mee te bezorgen, dan zult u heus verder gaan op uw weg naar harmonie. Maar wanneer u denkt dat uw harmonische bereiking mede afhankelijk is van voldoende geld om een wereldreis te maken, dan geloof ik toch dat u de belangrijkheid van stoffelijke verplaatsingen in geestelijk opzicht ver overschat hebt.

x Hoe komt het dat mensen vooral 's morgens zo disharmonisch zijn, dus na het ontwaken?

- Dat komt omdat veel mensen ochtendziek zijn. Dat heeft o.m. te maken met de melkzuuronzetting in uw lichaam. Ja, dat is zonder gekheid. Maar u moet zich dit goed realiseren: 't ontwaken betekent je weer in een bepaald gareel spannen. En de ochtendziekte, bij heel veel mensen, is mede een verzet tegen de noodzaak om weer in een oude sleur te duiken.

Ik denk, dat wanneer u met vakantie bent, de ochtend ineens veel harmonischer zal zijn. En daar heeft u dus het antwoord op uw vraag: wanneer u dat wilt verminderen, dan moet u komen tot een andere waardering van hetgeen u bent en moet doen. En u moet daarin steeds meer positieve factoren vinden. Dan blijft de ochtendziekte vanzelf achterwege, behalve in dat ene geval, dat niet meer dan negen maanden duurt.

Nou, u ziet het, ik probeer zo goed en zo juist mogelijk te antwoorden. Zijn we er? Kennelijk wel. Nou, doet me genoegen.

Beste vrienden, we zijn nu bezig geweest over de harmonische mens. En we hebben geconstateerd dat heel veel mensen denken: ja, ik wil wel een harmonisch mens zijn, maar wat krijg ik er dan voor? Ja, neem me niet kwalijk, dat is zo.

En harmonisch mens is juist een mens die niets meer wil verkrijgen omdat hij beseft dat het voldoende is om te zijn.

En dat is altijd een heel pijnlijk ding, hè? Er zijn een hele hoop mensen die willen heel hard geestelijk streven: maar dan moet ik medium worden, helderziende worden, dan moet ik mensen kunnen genezen en al die andere dingen. Ik gun het u van harte, en u kunt er vaak heel veel goed mee doen. Maar dat is het einddoel niet.

Het einddoel; hoe moet je het einddoel omschrijven?

Je wilt vliegen naar de sterren,
 en zonnen schieten als vonken voorbij;
 dan benader je 't oneindige duister,
 dooft achter je al de fonkelende luister,
 je bent gevangene van jezelf in het duister,
 totdat je beseft: ik ben eindelijk vrij.
 Ik vlieg door het duister en in mij zijn sterren
 in mij zijn zonnen, 'k breng werelden voort.
 Ik ben de Kosmos, 't Al, één met het Ene
 en er is niets meer dat mijn wezen verstoort.
 Want alle leven en alle streven,
 alle voortgaan, alle zijn, alle sfeer,
 't is deel van m'n wezen, 't is deel van m'n dromen.
 Ik droom dat ik ben, en droom ik niet meer:
 ik ben zelf 't duister,
 en in mij bloeit luister van sterren, planeten en wat er bestaat.
 En ergens misschien, op een wereld, een mens dan,
 die de schoonheid van alles opnieuw ondergaat.
 Harmonie is de eenheid, de kracht, die versmeltend,
 't Al maakt tot iets wat je in je beleeft,
 terwijl je het geen vorm en geen naam,
 en geen wezen, geen taak en geen noodzaak meer geeft.
 Alleen nog maar: zijn, als deel van het Zijnde.
 Herscheppend wat was, en scheppend wat morgen zal zijn,
 en toch in het heden met jezelf diep tevreden,
 een deel van de Eenheid alleen nog maar zijn.
 't Is dwaas om te dromen, 't is dwaas om te wensen,
 't is dwaas om te vrezen, ik weet 't ook wel.
 Maar vrees en begeren zijn 't menselijk leren
 't menselijk leven is alleen maar een spel,
 waar de Heren van Tijd voor een kort moment
 je mogelijk maken jezelf te zijn
 zonder dat je jezelf herkent.
 En zo ontkomend aan de pijn
 van eigen onvolkomenheid
 een nieuw besef je te verwerven
 in schijn van menselijke strijd.

Je vliegt naar de sterren, je geniet al hun luister,
 terwijl achter hen reeds het duister je wacht
 en in de schijn van het duister
 is de werkelijke luister
 van het Zijn voor het eerst tot bewustzijn gebracht.
 En zo is je streven, je zijn en je leven
 een poging om zelve harmonisch te zijn.
 Een eenheid, die evenwichtig alomvattend,
 gelijktijdig een deel van Alles kan zijn.

-:-

Nou ja, u kunt het zeggen zoals u wilt. Het komt allemaal op het-
 zelfde neer: een harmonisch mens is een mens die zichzelf leeft,
 bewust van zichzelf en z'n uitingen zo weet te richten, dat hij
 nergens disharmonie opwekt, of dat, zo ze bestaat, ze voor velen
 een benadering van harmonie gaat betekenen. En daar hebben we nou
 vanavond over gepraat.

Hartelijk dank voor uw vragen. Er waren een paar erg interes-

sante bij. Een paar ondeugende ook. En dat kan ik erg waarderen, hoor. Want waar zou je blijven met de deugd, als er geen ondeugd was? Dus, m'n dank hiervoor.

Wat mij betreft alleen: de beste wensen voor een klein beetje meer harmonie. 't Hoeft niet zo hard te gaan, maar een klein beetje, soms is het de moeite waard.

En, zelfs als u dat niet hebt, dan zeg ik: mensen, ik wens u een goede avond en een goede nacht, slaap lekker, en als het niet gaat, maak er toch wat gezelligs van.

En wat mij betreft: we lopen nekaar vast nog wel, zij het op aarde, zij het ergens anders, we lopen elkaar vast nog eens tegen 't lijf.

Tot ziens.